

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Congregationum, quæ Neapoli in Societatis iesu domiciliis habentur,
numerus, earumq[ue] fructus, n. 13

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

ritò miraculis etiam claruit: Bonifacius à Colle ab Alexandria Gallia Cisalpina Vibe: Paulus Consiliarius Romanus, & Ioannes Petrus Carrafa Neapolitanus Episcopus Theatinus, qui Episcopatu relicto post exactos in ea Religione aliquot annos à Paulo III. in Cardinalium Ordinem allectus, & anno 1555. Pontifex Maximus renunciatus, Paulus IV. appellari voluit, Catholicæ fidei contra Hæreticos acerrimus propugnator, & Ecclesiasticæ Reformationis, in quam non exiguam operam contulit, studiosissimus: quæ omni plenius describuntur c. 1. & 9. historie eorundem Clericorum Regularium, quam piè, ac diligenter nuper edidit generis nobilitate, ac pietate conspicuus, Ioannes Baptista de Tufo ex eodem Ordine ad Episcopatum Aceranum assumptus.

De sodalitate Neapolitanis.

12. Nec solum Senis ex sodalitate Virgini consecrato, & Romæ ex sodalitate diuini amoris Religiosorum plurimi, & Religionum Fundatores prodierunt: sed in Vrbe etiam Neapoli, vbi cum multæ habeantur variis in locis piarum hominum sodalitates, vna tamen anno ab hinc nonagesimo est instituta, cui nomen est

De Societate quæ de li bianchi vocant de li bianchi sub inuocatione Virginis.

S. Maria succurre miseris, quam vulgo vocant *de li bianchi*, à linea, & candenti veste, qua induti procedunt, dum munia sua per Vrbem obeunt: eius sodales fuere semper è primarijs, & clarissimis viris, siue cum ea laici permixti erant Clericis, siue cum ex solis (vt nunc habet) constat Clericis. Præcipuum est eorum institutum ijs, qui extremo supplicio afficiuntur, opportuno solatio monitiq; ad id tempus idoneis, & consilio, & auxilio præsto esse; eosque ad supplicij locum solemniter profecti, consolari, ac eorum moerorem pro virili parte leuare, quin etiam eorum familias (vt res ita postulet) in fidem suscipiunt, & vxores, filias, sorores honesta dote collocant; certos ad id habent redditus, suaq; industria constitutos, multos etiam qui propter æris alieni difficultatem in custodia detinentur, pecunia creditoribus persoluta liberant, ad auram popularum vitandam mirum in modum se se ipsi occultant.

Hector Pignatellus, vnus ex Sodalibus Societatis Iesu Neapolim eandem curat.

Ex eorum numero extitit Hector Pignatellus Hiponij vulgò Montis Leonis Dux, vir spectatæ integritatis, & in Neapolitano Regno inter primarios, is cum audisset à Hieronymo Vignes viro integerrimo eiusdem Congregationis sodali, qui nostrorum consuetudine Patauij vsus erat, instituti nostri rationem ad

Christianæ rei propagationem in primis velle, à B. Ignatio Societatis nostræ parente exorauit, vt aliquot è Societate Iesu mitteret, qui Neapolitani Collegij fundamenta iacerent egitq; cum Prorege Neapolitani Regni, qui eo tempore erat Petrus à Toletto, vt idem per Toletum litoras à B. Ignatio peteret, nostrosq; cum P. P. Nicolao Bobadilla, vno ex nouem B. Ignatii socijs, mense Ianuario anni 1552 ab eodem B. Ignatio Neapolim missos humanissimè excipiendos curauit.

Ex eodem piorum virorum sodalitate anno 1588. nonnulli Sacerdotes viri, & genere nobilitati, & in cultu pietatis egregij, Religiosissimum Ordinem instituerunt Clericorum Regularium Minorum à Sixto V. confirmatum, ijs fuere Augustinus Adornus Genuensis, Franciscus Caracciolus, Augustinus item Caracciolus Neapolitanus, qui Neapoli auita iam familia celebre domicilium habent in æde sacra B. Mariæ Maioris, quorum spectata virtus eidem Ciuitati Neapolitanæ, alijsq; Vrbibus, ac Prouincijs, ad quas in dies propagatur, magno est tam exemplo, tum ornamento. Nam præter alias pietatis exercitationes, in perpetuam diu, noctuq; orationem, succedentibus sibi in aciem eiusdem Ordinis Religiosis, coram sacrosancta Eucharistia incumbunt; quotidie etiam ex præscripto Religionis eorum vnus pane tantum, & aqua vescitur; alius verò cilicium ad carnem gestat. Alius disciplina se ipsum diuerberat sic, vt nullus prætereat dies: quum eorum aliqui eiusmodi corporis castigaciones subeant. Atque hæc omnia Neapoli ex sodalitate, quam vocant *de li bianchi* ortum habuere.

CONGREGATIONVM, QUÆ NEAPOLI in Societatis domicilijs habentur, numerus, eorumq; fructus.

13. Quoniam verò præclaræ huius sodalitates in vrbe Neapoli mentionem fecimus, non ab se erit hoc loco id quod supra polliciti sumus, paucis subijcere, quæ quotæ sodalitates hac vrbe in vrbe Societas Iesu suis in domicilijs instituerit. Et quidem biennio postquam Patres nostri in eam urbem aduenerant, cum pietatis semina spargere iam cœpissent, anno Domini 1554. die 14. Ianuarij à viris ætate prouectionibus instituta est in Collegio nostro Congregatio

de venerationis sanctissimi Sacramenti Neapoli o munitur in Societate antiquissima.
 quaedam, quæ nomen à veneratione sanctissimi Sacramenti desumpsit, quod eius sodales crebram sacramentorum susceptionem Neapoli inducendam studerent: id quod Dei ope feliciter præstiterunt. Hanc Congregationem ex vrbe B. Ignatius Societatis nostræ parens per literas laudauit, approbauit, suaque benedictione est profecutus, eamque sic appellari voluit; quare Congregationum quas ego sciam, quæ in Societatis domicilijs siue Romæ, sibi alibi habentur, hæc videtur omnium antiquissima: ad eam tamen non multis patebat aditus, sed pauci admodum, ijque maxime probati admittebantur, quæ anno 1610. Sodalibus id efflagitantibus in Domum Professam est translata.

Sodalitas Neapoli in Societate Iesu domicilijs.
 Cæterum hac omissa, quæ è veneratione sanctissimi Sacramenti, vt dixi, est appellata; habet Societas nostra in vrbe Neapoli, tum in Domo Professa, tum in Collegio (præter illam naturarum ac piscatorum, quæ est in Domo Probationis, vt mox dicemus) Congregationes Beatæ Virginis dicatas omnis generis, & ætatis hominum non minori sodalium emolumento, quàm ciuitatis bono, ad quindecim, easque frequentissimas, quarum singulis vnus saltem ex patribus præest, in quibus sodales numerantur bis mille, & trecenti, & eo amplius: ex quibus innumeri ex læculari ad religiosæ vitæ statum in varias religionum hominum familias se transfulerunt.

Congregatio B. Virginis concepta scholasticorum maiorum.
 14 In Collegio (quod in ea vrbe multis ante annis fuit, quam Professorum Domus fundata esset) Congregatio illa, cui ab immaculata Virginis Conceptione nomen est inditum, omnium prima fuit, quippe quæ anno 1574. die 13. Decembris est erecta: hæc scholasticis constat ætate grandioribus, quos vocant studentes, & vt omittam eos, qui ad Patriam reuertunt, quorum numerus non facillè iniri posset; qui ad eam frequentes conueniunt (conueniunt autem ducenti circiter) ij ex vniuerso fere Neapolitano Regno studiorum causa Neapolim, confluunt, & partim Theologiæ, vel Philosophiæ; partim Iurisprudentiæ, vel Medicinæ dant operam; atque absolutis studijs, vbi ad Patriam remigrarunt, suis monitis, & probitatis exemplis populares omnes ad pietatem inflammant. Nonnulli etiam Congregationes instar huius Neapolitanæ apud suos excitandas curant.

In eodem Collegio duæ adhuc Scholasticæ

rum iuniorum Congregationes habentur, altero anno 1579. instituta, altera verò aucto nimis sodalium numero sequentibus annis erecta.

In hoc ipso Collegio sex præterea honestorum Ciuium, partim mercatorum, partim vrbis opificum numerantur sodalitia, in quibus maiores natu à iunioribus, ij etiam, qui in pietate diutius se exercuere ab alijs tyronibus diuersa constituunt sodalitia, quorum omnium sodales Dominicis, festis que diebus hora meridiana simul in Templo lectioni, qua capita fidei explicantur inter sunt: hac absoluta ad sua singuli se recipiunt sodalitia quæ anno 1582. magno huius Ciuitatis bono inchoata, breuissimo temporis spatio tanta sodalium confluentium multitudine sunt auctæ, vt peculiarem Dei benignitatem hominum animas sub Deiparæ patrocinio, cui hæc sodalitia sunt dicata, ad se pertrahere volentis, omnes agnoscerent pariter, ac laudarent: & nisi loci angustia, & ratio ipsa Collegij, quod literarijs exercitationibus ex instituto præcipue vacat, vetuissent; in longè maiorem sodalium, & sodalitarum numerum excreuissent.

Ad hæc in eodem Collegio Dominicis, atque festis diebus in quandam Aulam quam plurimi pueri conueniunt, qui centum & quinquaginta circiter, & interdum eo amplius numerantur, quibus recitatis Litanijs doctrinæ capita, & præcepta bene viuendi ab vno è nostris traduntur: qui etiam si sodalitates formam non habent, sponte tamen sua magna cum rerum spiritualium auiditate gregatim eò confluunt.

15 Præter has, quas recensuimus sodalitates, aliud in eundem Societatis Collegio, sub titulo Purificationis Dei Genitricis, piorum hominum est institutum sodaliticum; qui Christianorum mancipijs Mauris, Turcis, Æthiopicis ex impura Mahometis secta ad Christianam fidem traducendis operam suam omnem ponunt. Hi enim huiusmodi infideles diligenter inquirunt, ad nostros pertrahunt. Hi per sese, vno ex nostris præside, in certum Collegij locum conueniunt, vbi sodalium munera ob-eunt. In aliam verò proximam aulam, quasi sub horum pia sollicitudine, ventitant tum ij, qui ex mancipiorum genere, sacro baptisinate sunt lustrati; tum etiam Catechumeni: quibus omnibus Christianæ fidei capita ab vno è nostris memoriter ediscenda traduntur, & explicantur ibi Neophyti instruuntur, vt in pietatis studio radices profundiores agant: quædam

Alia sodalitia in eodem Collegio Deiparæ dicata.

Sodalitas Purificationis, in qua infideles fides Christiana præcipue imbuuntur.

dam etiam pietatis officia, quæ in Sodalitatibus fieri solent, ab illis magno cum feruore præstantur. Et sanè fructus Dei, ac Deiparæ opere, non pœnitendus exitit: hoc enim proximo septennio ad trecenta circiter capita nostrarum opera sacrum baptismum susceperunt. Atque ex his complures pœnitentiæ, & sacrosanctæ Eucharistiæ Sacramenta crebro vsurpant. Nec in postremis hoc charitatis opus Neapoli reponendum videtur: siquidem in l. b. 7. Re-

*S. Brigitta
Reuelatio.*

uel, S. Brigittæ cap. 18. Beatissima Virgo inter peccata, quæ Neapoli fieri, & Christo valde displicere testatur, primum illud fuit, quod multi mancipia sua ad Christi fidem traducere negligenter: vel si iam illam amplexati essent, in eadem instrui non curarent. Ex quo facile colligimus quanta sit facienda pia hæc infideles ad Christi fidem conuertendi sollicitudo: quam Paulus V. Summus Pontifex ita probauit, vt suo diplomate anno 1605. mense Nouembri, Cardinali Bellarmino hoc procurante, id magnopere commendarit; ad decennium amplissimas Indulgentias nominatim concessent, tum Sodalibus Oratorij Purificationis Neapoli erecti, tum etiam Patribus Societatis, qui eius Oratorij curam habent, & Dominis etiam, qui sua mancipia, vt instruuntur ed mittant.

Congregatio Clericorum Neapoli.

16 Bicenno antequam hæc ederemus, id est, anno 1611. mense Julio in eodem Neapolitano Societatis collegio, principium factum est Congregationis Clericorum sub titulo beatissimæ Virginis Assumptæ, quæ breui in tantum sodalium numerum excreuit, vt sodales in præfenti anno numeret plures quadringentis, in his Neapolitani Cleri Sacerdotes, quosdam Primarios, & Episcopos omnino quatuordecim, qui in sodalium album ascribi voluerunt, & ad sodalitatem, quantum eorum occupationes patiuntur, veniunt: eius Congregationis institutum est, Sacerdotes in modo iuandi proximos informare, quo majori cum ministerium, ac populorum profectu ea munera obeant, quæ propria sunt Sacerdotum. Conueniunt bis singulis hebdomadis. vno die profesto à prandio, quo traditur modus recitandi Horas Canonicas, faciendi sacrum, meditandi, concionandi, docendi pueros, ac iudei doctrinam Christianam, audiendi confessiones: tradendi alijs, & præsertim Monialibus exercitia spiritualia: modus item instruendi Patresfa-

*Pietatis
munera,
qua in hac
Congrega-
tione ex-
ercantur.*

miliæ ad liberos, ac domesticos Christianis moribus informandos, aliaque his similia peragendi, quæ ad Sacerdotis munus in animabus iuandis pertinere possunt. Altero die, qui Dominicus dies esse solet à prandio, (hoc enim tempus Clericis ad conueniendum opportunum visum est) frequentant sodalium tantum, qui aliquot ante admissionem diebus exercitijs spiritualibus exculti, formula quam Propositi se totos B. Virgini ad iuandos ad æternam salutem proximos deuouent, siueque oblationem Deiparæ fecerunt, vt propterea Oblati vocentur. Ita que in hac præuata Oblatorum Congregatione tria peragi solent: vnum est exerceri sodales vniuersi quadam specie, quæ parat ad munus seruum in concionibus, atque exhortationibus habendis, in docenda doctrina Christiana, in modo confessiones audiendi, & instruendi eos, qui peccata confitentur, in experiendo cetera munia, de quibus in Congregatione publica instructiones acceperunt. Alterum est per quam horæ partem aliqua mortificationum genera obire, quæ valent ad humilitatem, ac pietatem Christianam inferendam, ac conservandam. Tertium est quadrantis item spatium omnes simul aliquid pium meditari. Sexto autem quoque mense pietatem, ac spiritus feruorem instaurare conantur: nam oblatione, qua se Virgini deuinxere renouant; præmissa confessione generali, quam ex generali vltima inchoant, cuius testimonium à confessionis scriptum exhibent. Credi vix potest quantum ex hac opera fructus capere existere. Plurimi sodalium, qui tum ex Episcoporum, tum è Sacerdotum exterorum numero Neapoli ad suas Dioceses rediere, accensi desiderio iuandis suis populos, renouarunt in suis Urbibus, & Oppidis peritile doctrinæ Christianæ exercitium, inuexere frequentem Sacramentorum usum, Congregationes erexere tum Laicorum, tum etiam Clericorum. Neapoli autem à sodalibus qui ad confessiones audiendas sunt approbati, inuisuntur vincti tum in custodijs, tum in treamibus, & excoluntur adhortationibus, erudiuntur Christiana doctrina, expiantur pœnitentiæ Sacramento. Mulierum cœnobium, qua sermone, qua exercitijs spiritualibus, qua Religiosorum votorum crebra renouatione, præmissa confessione generali, ad stultitiam, perfectioremque viuendi rationem

*Alia ob-
latio
Virgini
exercitijs
trahit*

*Annali
fructus
peracti
reuerentiam
Congrega-
tionis pro-
cedunt*

tionem è suis confessarijs, qui hoc sodalium frequentant, excitantur. Et sanè in complurib⁹ ex Clero magna apparet sanctitas, magna in celebrandis Missis, in recitandis Horis Canonici pietas non absque magna populi aedificatione. Atque hæc quidem in itia spem omnibus faciunt fructus multò vberioris:

Congregatio Ludimagistrorum Neapoli.

17. Mense Octobri in sequentis anni 1612. in eodem Collegio instituta est Congregatio Ludimagistrorum. Cum enim morum in Christiana Republica renouatio maxima ex parte pendeat ex bona puerorum institutione, Christianus autem populus suos pueros per Ludimagistros ferè instituere solet; quis non videt quanti referat Ludimagistros pijs exercitijs excolere, eosque erudire in modo informandi pueros bonis moribus, ac pietate Christiana? itaque in hoc sodalio id potissimum agitur, vt Ludimagistri proficiant in spiritu, Christianæ iuuentutis iuandæ zelum concipiant, discant varios modos quibus puerorum animis Dei cognitionem infunderent, malos mores ex eisdem euellant, & imbuant ijs virtutibus, quibus cum robustionis ætatis fuerint, Christianæ Republicæ & adiumento, & ornamento esse possint. Adhuc finem impressa est instructio quædam pro Ludimagistris, ex qua ferè iunguntur exhortationes, quæ ad ipsos habentur in sodalio, quæque à sodalibus omnibus in suis scholis obseruari debet. Et certè si huiusmodi cæptis annuat Deus, quod speramus; non dubitamus fore, vt breui maxima futura sit morum renouatio, & aliæ Vrbes idem exemplum sint secuturæ.

Congregationes B. Virginis in Domo Professa Neapolitana.

18. In Domo verò Professa Congregatio, quæ cæteris in eadem domo præstat, est illa, cui B. Virginis Natiuitas nomen dedit, nobilissimis primarijsque viris, atque ex ijs compluribus, qui Magistratum gerunt reuerentissima, anno 1586. mense Ianuario instituta. Hæc præter ea, quæ ad sodalium pietatem spectant, aliæque cum cæteris Congregationibus communia, quibus apud alios Ciuces magnam probitatis opinionem eius sodales sunt consecuti, illud habet peculiare, quod ingenti pecuniæ summa à sodalibus vltro corrogata, quæ ad duo circiter aureorum millia in singulos annos ascendit, pauperum hominum, & honestarum familiarum, quos à publice mendicando pudor arcet, transmissa ad illarum vique domos elemosyna inopiam subleuant.

In hac ipsa Domo Sacerdotes, & Clerici ad suam peculiarem Congregationem, quæ mense Februario anni 1593. est instituta pro festo hebdomadæ die (ne festis à Templo abesse cogantur) conueniunt. Ad hæc duæ aliæ Congregationes ad Domum Professam spectant honestorum Ciuum, tum eorum, qui aliquot munus in Curijs magistratum huius Regni exercent, & Curiales vulgus appellat, tum Mercatorum, vel etiam Vrbes opificum. Alia denique famulorum, qui quo tempore in Congregatione illa Virginis natæ sui Domini detinentur, ipsi quoque alio in loco ad pietatem instituuntur, & exercentur.

Nautarum ac Piscatorum Congregatio in Probationis Domo Neapolitana.

19. Ad extremum non est silentio prætereunda Congregatio Nautarum, ac Piscatorum, qui in eo suburbio Neapolitano degunt quod à plaga maritima corrupto vocabulo *Chiaia* vulgus appellat, & ad proximam Societatis nostræ Probationis Domum, cui à Virgine Annunciata est nomen in ea Ciuitatis regione sita, quam *Eglam*, vulgò *Echiam* dicunt, conueniunt. Hæc Cōgregatio mense Decemb. anno 1609. instituta est cum eodem anno propter rei familiaris angustias, quibus Collegium Neapolitanum præmebatur, Nouitijs Massam ad tempus aliquod concedentibus ijs ex nostris, qui Theologiæ dant operam, ad eam Domum commigrarent; & ex eo loco in illud suburbium, atque in alias Ciuitatis proximæ regiones, Dominicis, Festisq; diebus tñ in plateis, tum in Templis doctrinam Christianam tradendo, homines ad peccatorum penitentiam inuitando, quod Nouitij non ita præstare poterant, de more excurrerent. Quæ in se quantum Dei ope profecerint, testatur magna hominum multitudo vtriusque sexus hoc tempore ad Templum illud Sacramentorum penitentia, & sanctissima Eucharistiæ suscipiendorum causa aduentum: proximo enim festo Pentecostes octingenti circiter fuerunt, testatur & vitæ, ac morum in illis regionibus non sine magna omnium admiratione in melius facta mutatio. In Congregatione verò Nautarum sodales numerantur ducenti, qui in pietate adeò proficiunt, vt multos jam annos in sancta viuendi ratione se exercuisse videantur.

Atque hæc de sodalitijs, quæ in domicilijs Societatis Iesu Neapoli sunt instituta. Ex quibus quibus coniecturam facere poterit de Congregationibus, quæ in vnuerfa Socie-

tate non tantum in Europa, sed in Orientis, & Occidentis solis Indis plurimæ, & frequentissimæ habentur.

EPILOGUS TOTIUS
OPERIS.

Totius o-
peris con-
clusio.

His igitur de sanctissimæ Virginis Dei-
paræ laudibus sub diuini Throni ty-
po adumbrata; atque de pietate, qua eam vene-
nerari debemus, vicumque pertractatis, vela
contrahentes vniuersæ huic disputationi fi-
nem imponamus. Et si enim (vt testè Bernar-
das ait) non est, quod magis nos delectet; sed
nec est, quod terreat magis quam de gloria
Virginis Mariæ habere sermonem. Quod si
quid boni ipsa Magistra in hoc opere de eius
laudibus dictum est, in eam (vt par est) refe-
ratur: si quid verò nostra imperitia, ac rudi-
tate minus dignum eius maiestate locuti su-
mus, veniam ab ipsa precamur. Interea illud
suppliciter atque obnixè te Virgo sanctissima
rogamus, & oblectamus, vt hoc qualemcun-
que nostrum munusculum, & dignitati, ac
pro meritis tuis longè impar obsequium pro-
tua benignitate suscipere non dedigneris. &
quæ Thronus es Dei, multis ei nominibus
proxima atque auctoritate, & gratia apud
eum polles maxima, quæ Matris & Aduoca-
tæ nostræ nomen, ac munus sustinere non
dedignaris, erga me, cæteroque omnes famu-
los tuos monstres te esse Matrem. Fac ô pijs-
sima Mater, vt te ipsa tantæ tuæ dignationis
effectum in nobis experiamur. Quamuis enim
non me lateat Virgo sanctissima egregiè in
nos obire te munera Matris, & vnicuique no-
strum merito te dicere posse. Monstra te esse
filium: nec enim me fugit (quid enim me fugi-
at cum in me ipse quondam experiat) nos per
augustissimæ Matris beneficentia, & amplitu-
dine charitatis, pro nostrarum vitium imbeci-
litate filiorum partes minime sustinere, &
propter nostra demerita indignos placuisse,
qui filij tui nominemur, ac sumus. Vellem
namque Mater benignissima, vt tantum in
nostris meius esset ponderis, quantum est in

Bernard.
serm. 4. de
Assumpti.

Precatio
ad Virgi-
nem.

Apoc. 4.

Monstra
te esse ma-
triam.

tua charitate momenti: memineris tamen
Mater sanctissima, quando æqua in lance non
solum dictum tibi prius fuisse: *Ecce filius tuus,* Leu. 17.
quam *Ioanni,* *Ecce mater tua.* Quæcirca tu B. Virg.
prius aberrantes nos, & à recto virtutis tramite 1. Tim. 3.
per abrupta vitiorum longissimè digressos 1. Tim. 4.
querere, inuenire, & ad diuinorum mandato-
rum viam caritatis tuæ nutu efficaciter reuo-
care digneris: vt ea saltem ratione nos tibi fili-
os exhibeamus. Compateri Domina, figmen-
to nostro, quod luteum, quod leue est, quod ad
mala procliuè. Conniue tantisper in erratis
nostris, purga nos apud eum, quem ob nostra
demerita meritò timemus, filium tuum Do-
minum nostrum. Tu enim es ipse vnica pec-
catorum: per te speramus delictorum veniam, Aug. 1.
& in te beatissima nostrum est expectatio præ-
miorum. Nos verò omnes (vt verbis vtar ab
Apostolo mutatis, quæ & nostræ huic de serm. 10.
Throno Dei disputationi congruunt) Adeam Santis.
cum fiducia ad hunc Thronum gratiæ Dei
param scilicet, vt misericordiam coniequa-
mur, & gratiam inueniamus in auxilio op-
portuno. Ipsa enim ex *Isaia,* est *solum illud in*
miseriordia præparatum Agno dominatoris Terræ,
Et sedebis super illud in veritate in Tabernaculo
Dauid, iudicans Et querens iudicium, Et veloci-
ter rediens, quod iustum est. ita apud *Isaiam.*
Qui ergo miserij premimur, ærumâs virge-
mur, calamitatum fluctibus vniq; iactamur,
ad Matrem misericordiæ, quæ solum est in
miseriordia præparatum, in quo residet Deus
pater misericordiarum, & Deus totius conso-
lationis accurramus; Deiparæ Virginis diuina
opulante gratia seruos, ac filios obsequen-
tes, minimeque degeneres ipsi exhibeamus illi
nos nostraque liberalissimæ offerentes, eius
efficacissimum, ac simul præsentissimum apud
Deum patrociniū imploremus, vt eius bene-
ficio misericordiam tandem consecuti in Cœ-
lesti Patria Christum Iesum eius filium lauda-
re, & benedicere & glorificare mereamur:
cui sit cum Patre & S. Spiritu omnis
laus, honor, gloria in sæcula
sæculorum A-
men.

FINIS.

AXIS